

NOSTALGIE

Gustavo El

Voi ştii s-ascult în glasul,stropilor de ploaie
De sufletul ce tremurând îmi e de dor
Şi când mi-o povesti,de chinul ce-l îndoiaie
O să-i răspund,cu toate simţurile în cor:

„Cunosc a ta dezamăgire,şi ți-am citit amarul
Dar viaţa nu-i mereu,ce ne dorim a fi
Si de ți-e scris a duce,ca un măgar samarul
Acceptă-le pe toate,necazuri,bucurii

Cunosc şi ochii mei,durerea ce te-ncearcă
Şi-a mea guriţă ştie,de ea cât ți-e de dor
Dar rogu-te-n adâncuri,putere de îţi cearcă
Să treci prin greu cum trece,prin aer un condor

Am alergat şi eu,mult timp dup-o risipă
Şi m-au lovit talazuri,de chin şi-amărăciune
Cu greu am înţeles,că viaţa-i doar o clipă
Trăită-n loc pustiu,şi cu deşertăciune

Mi-am aşternut nostalgic,poezii de-a rândul
Şi am vorbit de toate,ce-n cale mi-au ieşit
Da-ţi spun că niciodată,n-o să mă-mpac cu gândul
Că mult am mai trudit,până ce-am reuşit!"